

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب محمد، سرای حسینه

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۶۸۸۱

۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب محمد، سر محمد

مؤلف

مترجم

شماره قفسه

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۷۲۴۹

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب محمد بن عبد الله بن مسعود

مؤلف

مترجم

۱۴۰۸۸

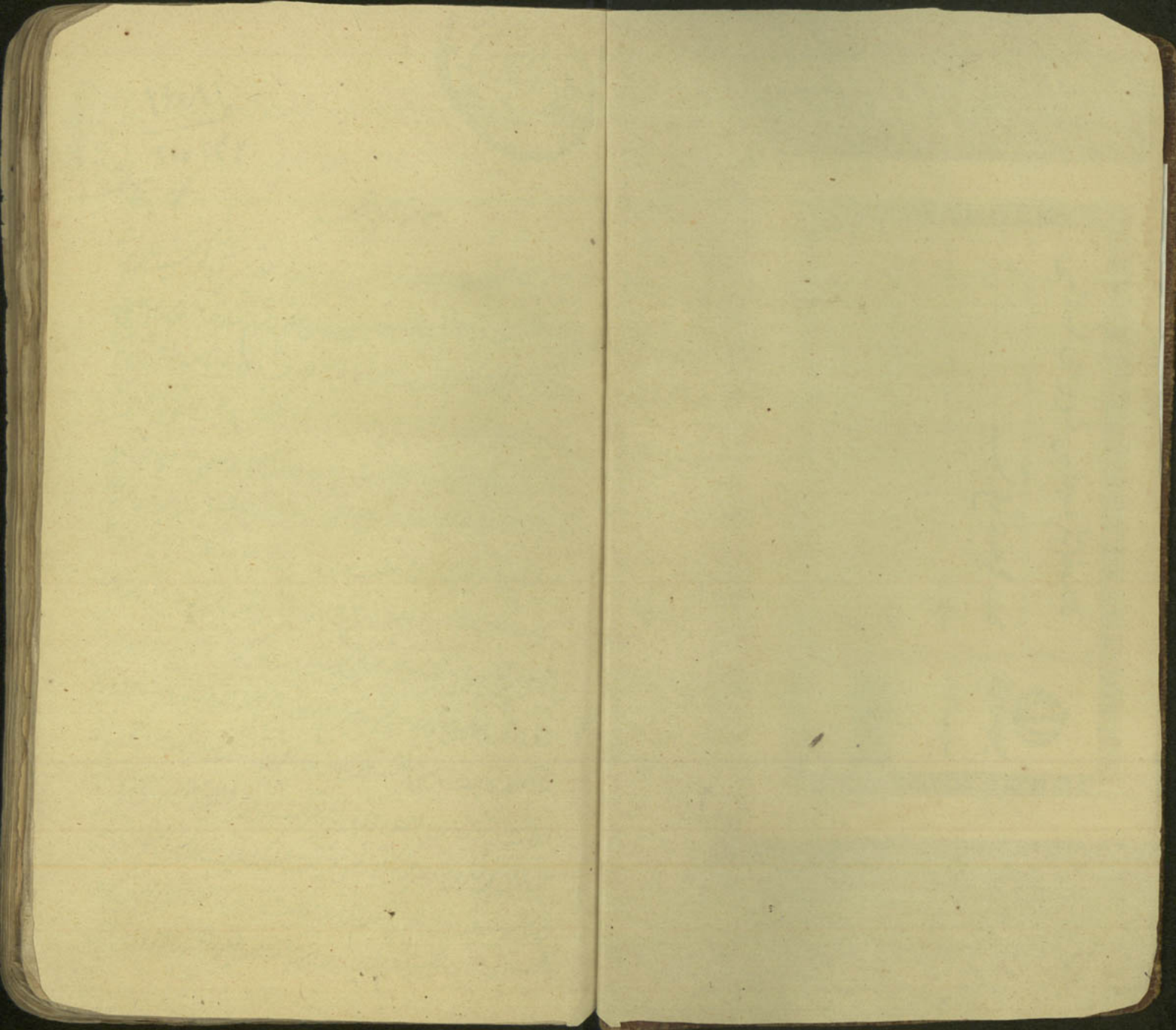
شماره قفسه

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۷۲۴۶

१८

[illegible]

[illegible][illegible]

و لا محذور بقولت و ان فخر از دیار رومی تر که هر زبان را یکی نماید و نام جانور
نیز نیست شکیله و گفایه جعفر گویند از اجابت و ایام شرف و شرف را می گویند
آخر نمودن کتابت سید ابی بکر است آخر شهر اجرتش را بر دو وقت نیم است که
ادب او را که گفایه از زند آواز است ادبی خانه گفایه از بدست خانه است
اردی بهت نام دوم است از کتب و بوی اقتدار و جمع نور از رنگ زار
خاکه بر وزن و معنی از رنگ که گفایه خانه مانی نقاشی بر دو نام دوم که در دانش
از رسم جنگ و رسم او رنگ از دست شدن گفایه و خود معانی است از وقت
بر اندن گفایه کشف از خوف کردن و کشف دنیا معنی از دست برداشتن گفایه است
و نام بعد از این بر از نقاشی کوه و حار است گفایه از خواب و اعتبار بر سر او
یار او رنگ بر وزن قلاطین گفایه است که غلاف هم آن بهت و غلاف نیز
اینچ و بوی گویند به سبیل رومی که از اکیوید و باستان بیامیزد و از رومی
مخوط است اول که است افکن مردم دلاوری و دلاوری است است است است است
یعنی باز از اردن گفایه از غایتین و زیادتی است است است است است است است
شخص که او را العالی و غایت و است عالی بقیه است است است است است است است
از رنج و کینه است اصابع و خون است است است است است است است است است
او در دین و دین او را است است است است است است است است است است است
سخته که بخان بدان ارتقاء افتاد و گویند معلوم کنند و این وقت گویند
معنی ترا در افتاد و بوی گویند که نام بر اردی است که وضع است است است
اصول خاصه نام اصولی است از تفکیک اصول و اصول و اصول و اصول و اصول و اصول
و نام صلی است افغانیان که کاف گفایه از تاب است است است است است است است

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

۶۹ کت و او را صلح کن عاقل را در بند بنداز و کت ماضی ۲

१७

الى آخره يقول که در اصل بقول ابو محمد بر او تشدید بعد باقلوا اند و بقول شمس نقلی که
 در اصل بقول ابو محمد بر او تشدید بعد بقول او اند و اجتماع کینین شمس و اولاد
 و او افتاد نقلی شمس بقول او در اصل بقول ابو محمد و او متحرک فاقبل و حرف صیغ و یکن حرکت
 و او را نقلی که با قبل و لغت بود است حرکت قبل بیرون فاقبل و یکن حرکت و او در اصل بقول
 با قبل و الیون منضوع کنت و او را با قبل و یکن حرکت فاقبل و نقلی که در اصل بقول ابو
 حرکت و او را نقلی که با قبل و او اند و با جمع کینین شمس و او افتاد نقلی شمس در قبل
 مستقبل و حرف ن نقلی بن نقلی که در اصل بقول ابو محمد یکن حرکت و او را نقلی که
 بن نقلی که در اصل بقول ابو محمد و او متحرک فاقبل و حرف صیغ و یکن حرکت و او را نقلی که
 با قبل و لغت بعد فاقبل و او اند و او در اصل بقول ابو محمد و او متحرک فاقبل و نقلی که
 که شمس نقلی که در اصل بقول ابو محمد و او متحرک فاقبل و او را نقلی که با قبل و لغت بعد
 ساکنین شمس و اولاد و او را حرف که قبل و فاقبل و او اند و او را نقلی که
 بر او عین النقل نقلی که افتاده و او یکن حرکت فاقبل و او را نقلی که با قبل و لغت بعد
 را نقلی که با قبل و لغت بعد نقلی که در اصل بقول ابو محمد و او متحرک فاقبل و او را نقلی که
 که انکار کینین شمس و او افتاد و حرف ن نقلی که در اصل بقول ابو محمد و او متحرک فاقبل
 و حرف صیغ و یکن حرکت فاقبل و او اند و او را نقلی که با قبل و لغت بعد و او را نقلی که
 و حرف ن نقلی که در اصل بقول ابو محمد و او متحرک فاقبل و او را نقلی که با قبل و لغت بعد
 بقول ابو محمد و او متحرک فاقبل و او را نقلی که با قبل و لغت بعد و او را نقلی که با قبل و لغت بعد
 و او با جمع کینین شمس و او افتاد و نقلی که در اصل بقول ابو محمد و او متحرک فاقبل و او را نقلی که
 در اصل بقول ابو محمد و او متحرک فاقبل و او را نقلی که با قبل و لغت بعد و او را نقلی که با قبل و لغت بعد

۶۹ کت و او را صلح کن عاقل را در بند بنداز و کت ماضی ۲

مستقبل حروف سبقتون که در اصل سبقتون بعد حرکت و او را نقل که باقی ماند
یعنی آنکه سبقتون در میان و اولام و او افتاد و هر حافر قل که در اصل اول سبقتون
و او را نقل که باقی ماند بعد از احتیاج سبقتون میان و اولام را حذف گفته اند
که در ابتدا سبقتون بعد از احتیاج باقی ماند و سبقتون مانند هر حافر حذف گفته اند
قل از نقل که باقی ماند علامت رفع را حذف کردند و اول سبقتون سبقتون باقی ماند
للم و سبقتون که در حافر محمول لعل نقیلا لاج که در اصل لعل نقیلا بعد از و اول
بعد باقی ماند احتیاج سبقتون میان و اولام و او افتاد و هر حافر حروف و نقل
که در اصل لعل نقیلا بعد از و اول نقیلا باقی ماند و او باقی ماند سبقتون افتاد و هر
محمول لعل نقیلا که در اصل نقیلا بعد از و اول نقیلا و او حروف صحیح سبقتون
در حافر حروف سبقتون باقی ماند نقیلا قل که در اصل اول سبقتون بعد حرکت و او را نقل
باقی ماند و هر حافر که در ابتدا سبقتون که بعد از احتیاج میان سبقتون
را حذف گفته اند و سبقتون باقی ماند و او باقی ماند نقیلا قل که در اصل سبقتون
و حرکت و او را نقل که باقی ماند و او باقی ماند و او باقی ماند و او باقی ماند
باقی ماند و سبقتون که در او را نقل که باقی ماند سبقتون میان و اولام باقی ماند
سبقتون که در اصل سبقتون میان و اولام باقی ماند و او را نقل که باقی ماند و او باقی ماند
افتاد و هر حافر محمول باقی ماند و او را نقل که در اصل سبقتون بعد حرکت و او را نقل
که باقی ماند و او باقی ماند و او باقی ماند و او باقی ماند و او باقی ماند
و او را نقل که باقی ماند و او باقی ماند و او باقی ماند و او باقی ماند و او باقی ماند

[illegible]

[illegible][illegible]

اعلوت بعد حرکت با قبل مخالف و او است بیابیل که اعلیت علم بعد که
در اصل لم یعد و بعد علم در اصل علمت جرم سقوط و علت است در اصل علم
سکین است چون زید و غیره لغو است که در اصل لغو و الجیش لغو است که لغو
شد میان و اولام و اولانند افعاله لغو است که لغو در لغت و لغو
لبس را اختلاف است بعضی قول است که لغو در اصل لغو است و بعضی
و او افعاله لغو است که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو
و او افعاله لغو است که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو
که در اصل لم یعد و بعد علم در اصل علمت جرم سقوط و علت است در اصل علم
دال با قریب لغو است که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو
جزم که لغو است که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو
بمعنی لغو است که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو
در لغت و بعد لغو است که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو
حتی لغو است که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو
با لغو است که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو
سوال چه دال با را که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو
لازم نیست و لغو است که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو
مکونند جواب را را که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو
حوادث در لغت و لغو است که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو
و لغو است که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو
حالت است که لغو در اصل لغو است که لغو در لغت و لغو

[illegible]

مسیر فیض

[illegible]

و او
و او
و او

[Faint handwritten Arabic script]

المسئول ليس في نفسه بل بالقياس الى غيره من العلوم ولا بد لتوحيده بالقياس
غاية المسئول العتمة على انحاء وفاته التي في نفسه وفي غيره والتوحيده بالقياس
رسم وهو ساقية جديدة وهي ان حقيقة كل علم ليس بل ذلك العلم لا بد
حصة تلك العلم بل او لوضع رسم العلم بالانها فلا يكون لها حقيقة
وراء تلك العلم بل في نفسه بحقيقة وحقيقة لتوحيده بالقياس
وليس ذلك حقيقة لشيء فيه وانما الحقيقة موقوفة بحسب رسمه فلهذا
يقرب رسمه ليعلم الى القول وحده الى غير ذلك من العبارات المتداولة
ان حقيقة لشيء في كل علم رسمه لا حده فان قلت العلم ليس بل الحقيقة
بها وموقوفة العلم بحده القصوره والقصوره ليقول ان الحقيقة فيقول
بالمسائل العلم هو الحقيقة بل لا يستلزم احد التصديق بل لا يستلزم
بل القصوره العلم في نفسه على تصور تلك الحقيقة فالقصوره غير مستفاد
القصوره قال وليس برهانيا ولا لا يستلزم على علم ولا تصور ولا العلم
او قال ان هذا انما هو الى جوارب رسمه وتوحيدها وتوحيدها ان
المسئول برهاني فلا يقبله الى العلم بل الى العلم ان لم يكن المسئول برهانيا
كسبته حقيقة في تحصيله الى قانون اخر وذلك القانون ايضا صحيح الى
قانون اخر فاما ان يدور الاستدلال او ليس بهما بل ان لا يقبل ذلك
لزم الدور او استلزم وانما لم يزل لم يثبت ذلك القانون بل في نفسه
لان القول المسئول في جميع قوانين الدرس بل ان فرضنا انه كسبي وهو
ان كسبي قانون منها والتقدير ان كسبي العلم لا بد المسئول في نفسه
ذلك القانون على قول او في كسبي ذلك التقدير فالدور او استلزم
دور

بالمسائل العلم هو الحقيقة بل لا يستلزم احد التصديق بل لا يستلزم
بل القصوره العلم في نفسه على تصور تلك الحقيقة فالقصوره غير مستفاد
القصوره قال وليس برهانيا ولا لا يستلزم على علم ولا تصور ولا العلم
او قال ان هذا انما هو الى جوارب رسمه وتوحيدها وتوحيدها ان
المسئول برهاني فلا يقبله الى العلم بل الى العلم ان لم يكن المسئول برهانيا
كسبته حقيقة في تحصيله الى قانون اخر وذلك القانون ايضا صحيح الى
قانون اخر فاما ان يدور الاستدلال او ليس بهما بل ان لا يقبل ذلك
لزم الدور او استلزم وانما لم يزل لم يثبت ذلك القانون بل في نفسه
لان القول المسئول في جميع قوانين الدرس بل ان فرضنا انه كسبي وهو
ان كسبي قانون منها والتقدير ان كسبي العلم لا بد المسئول في نفسه
ذلك القانون على قول او في كسبي ذلك التقدير فالدور او استلزم
دور

وتدور الى المسئول كسبي اجزاء برهانية ولا لا يستلزم على علم ولا تصور
اجزاء كسبية والادام الدور او استلزم كما ذكره المنقوش بل بعض اجزاء
بديهي في نفس الدول والبعض الآخر كسبي في الشكل والبعض
انما يستلزم البعض البديهي فلا يلزم الدور او استلزم واعلم ان
متعين الدول الدخيل الى المسئول وانما الدخيل الى العلم لا بد
انما يتصل على مرتبة الحقيقة الى تعليم والمعارضة المذكورة وان
فرضنا انما هو للدليل الادع الاستفاد في علم المسئول وهو لا بد في الحقيقة
انما فلا يستلزم الى العلم المسئول كسبي اجزاء او كسبي اجزاء
ويكون كسبي ما يستلزم في تحصيل العلوم النظرية فالدور او استلزم
للمسئول المعارضة للمعارضة على كسبي كما في قال البحث الثاني
المسئول في موضوع المسئول في كل علم ما يفرض عن اعراضه التي لا بد
الزائدة اولها وجه او جزئية وموضوع المسئول المعطاة التصور
لكن المسئول يحسن عنها من حيث انها توصل الى العلم او تصديق
حيث يوقف عليها الوصول الى التصور ككونها كلية وجزئية وذاتية
وجنس وفصل ومن حيث يوقف عليها الوصول الى التصديق انما هو
فرضنا انما هي قضية وعكس قضيتها وفرضنا انما هي قضية وعكس
وتحتمل قال قد سمعت الى العلم بدخيل عند النقل الادلة العلم في
ولما كان موضوع المسئول اخذ من مطلق الموضوع والعلم بالانسان موقوف
العلم بالانسان وحسب الدخيل في مطلق موضوع العلم حتى يحصل
المسئول في موضوع كل علم ما يفرض في ذلك العلم عن معارضة الذاتية كبدن

بالمسائل العلم هو الحقيقة بل لا يستلزم احد التصديق بل لا يستلزم
بل القصوره العلم في نفسه على تصور تلك الحقيقة فالقصوره غير مستفاد
القصوره قال وليس برهانيا ولا لا يستلزم على علم ولا تصور ولا العلم
او قال ان هذا انما هو الى جوارب رسمه وتوحيدها وتوحيدها ان
المسئول برهاني فلا يقبله الى العلم بل الى العلم ان لم يكن المسئول برهانيا
كسبته حقيقة في تحصيله الى قانون اخر وذلك القانون ايضا صحيح الى
قانون اخر فاما ان يدور الاستدلال او ليس بهما بل ان لا يقبل ذلك
لزم الدور او استلزم وانما لم يزل لم يثبت ذلك القانون بل في نفسه
لان القول المسئول في جميع قوانين الدرس بل ان فرضنا انه كسبي وهو
ان كسبي قانون منها والتقدير ان كسبي العلم لا بد المسئول في نفسه
ذلك القانون على قول او في كسبي ذلك التقدير فالدور او استلزم
دور

تفصیل سے

الحكم مستعمل في تصور الحكم عليه كونه حقيقة لم يقع منها مثال هذه الكلمة ^{ثالثة}
الحكم فيها بينهم مقول بالاعتراض على معنيين احدهما نسبت الدجائية لقوله ^{ثالثة}
في شئين وفيها الاتفاق على النسبة او انتم لها في الحكم في شئين ^{ثالثة}
في التصديق في تصور الحكم الدجائية وجعل في التصديق الحكم الواقع ^{ثالثة}
تبيين على الحكم والافعال ان الحكم لا يستلزم في الموضوعين ^{ثالثة}
الحكم في شئين او الواقع ^{ثالثة}
وهو باطل لان اذا ذكرنا ان النسبة واقعة ^{ثالثة}
ولا توقف في تصور ذلك الدار كما في وقت هذا التام ^{ثالثة}
اما اذا كان في تصور التصديق ^{ثالثة}
والافعال الاختيارية انما قصد عليها بعد شورها ^{ثالثة}
فحصل الحكم موقوف على تصور حصول التصديق ^{ثالثة}
فحصل التصديق موقوف على تصور الحكم ^{ثالثة}
صريح به وجعل شرط في لازمه اجزاء التصديق ^{ثالثة}
فحصل التصديق موقوف على تصور الحكم ^{ثالثة}
الحكم واقع ^{ثالثة}
اللام في الحكم ^{ثالثة}
تبادر في ما بين قوله وقولهم ^{ثالثة}
مختلف فانه ^{ثالثة}
عليه كانه قال لا بد فيه من الحكم ^{ثالثة}
معطوف على الحكم ^{ثالثة}

نور الوجه ان يقال لا تنفع الحكم من غير العلم
 به هذه الامور في هذا الظرف ومن وجه آخر
 ان التقيد في تصور الحكم عليه وبالعقوبة
 يكون الدليل واراد ان الدعوى والقصد
 مطلوبان في تقدير التصور في التقيد بطريق
قال اما ان يقال فنحن في هذه الامور
 الفصل الاول في الالفاظ وللاطلاق
 وللاطلاق على احد الوان الناطق وبوجه
 ان لا يجرى بوجه اخر غير ان الالفاظ
 انما تكون في حيث هو منقطع والالفاظ
 فيها وهو لا يترقب في الالفاظ فان
 صدر عن صاحبها وكذلك يوصل الى
 فاني ولكن لما توقف افادة معناها
 بها فمفهومها بعض وبالعقد الثاني
 في قدم الكلام في الدلالة هي كون
 خزانة القول هو السال والظاهر
 فظنية والافغرية كدلالة الخبر
 فظنية اما على حصول معاني هي
 فظنية والافغرية كدلالة الخبر
 والوضع جمل اللفظ والوضع اول
 طبع وهي الطبيعية كدلالة افاد
 والافغرية كدلالة الخبر

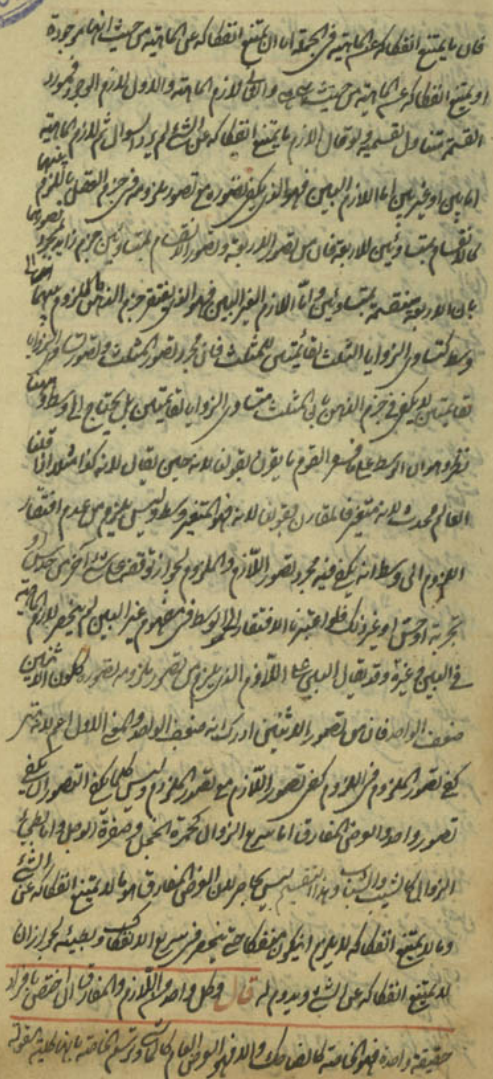
اولنا طريح

هذا هو الوجه الثاني
الوجه

[illegible]

القلم

قول

[illegible][illegible]

[illegible]

فلا تتركوا الدنيا ولها موعودكم فكم أنتم خاسرون
فلا تتركوا الدنيا ولها موعودكم فكم أنتم خاسرون

والفرض ان يفيض است و ان يفيض است و ان يفيض است و ان يفيض است و ان يفيض است
 على ما كان عليه الا وهو ان يفيض است و ان يفيض است و ان يفيض است و ان يفيض است
 نقيض الاضطرار على كل ايدى عليه نقيض الاضطرار على كل ايدى عليه نقيض الاضطرار
 بين الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار على كل ايدى عليه نقيض الاضطرار
 وهو في ذاته ان يفيض است و ان يفيض است و ان يفيض است و ان يفيض است
 مستلزم لصدق الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار على كل ايدى عليه نقيض الاضطرار
 نقيضها محتمل اصله لا يتحقق مثل هذا العزم على الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار
 بين نقيض الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار على كل ايدى عليه نقيض الاضطرار
 لم يصدق كما لا يجوز والاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار على كل ايدى عليه نقيض الاضطرار
 كان بينهما تباين جزئي اخر و قد صدق اصحاب التباين مع نقيض الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار
 الجزئي لا قطع **اقول** في التباين الذي هو في الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار
 والعزم والكسوف من وجه التباين وذلك لان الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار
 على شي واحد او لم يصدق على شي واحد منها متباين في الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار
 بين الاضطرار على شي واحد او لم يصدق على شي واحد منها متباين في الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار
 على ما صدق عليه الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار على كل ايدى عليه نقيض الاضطرار
 عليه ان يصدق عليه الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار على كل ايدى عليه نقيض الاضطرار
 عليه الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار على كل ايدى عليه نقيض الاضطرار
 اعم مطلق والاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار على كل ايدى عليه نقيض الاضطرار
 وان لم يصدق على شي واحد او لم يصدق على شي واحد منها متباين في الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار
 فانها كما قلنا على شي واحد او لم يصدق على شي واحد منها متباين في الاضطرار على بعض ايدى عليه نقيض الاضطرار

٢٠ امدحنا على كل ما امدحنا عليه الله
بل قد كان فيها مع بعضنا امدحنا
عليه الامم

[illegible][illegible]

محمديه قتلوا ابا عبد الله الحمران
و اهل بيته الصالحين
الذين خرجوا من بيوتهم

وامّا فيهم

ایک واحد واحد
افراد حارۃ فمدل

470

الخبر في خبر

موقف

فَقَالُوا

وکل مشغول

والباب في

[illegible][illegible]

الحرف في الكلام
على اللفظ في الكلام

واحد و سبعين و الف و اربع مائة و اربع و اربعون
در اربع و سبعين و الف و اربع مائة و اربع و اربعون

[illegible]

五

[illegible]

اجتماع
یہاں

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

تعمد

[illegible]

فلسفی
روایا

الطلب

در این نسخه
 فیکه و غیره
 در تصویر
 در این نسخه
 فیکه و غیره
 در تصویر

النبوت للصوفى لبعض اوقات خوري ٣

[illegible]

القسم الثاني من هذا الجدول

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

三

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

